

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bsp.
(Helv)

1920 IX/16
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Liszt Ferenc

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX.

Nemzeti kincs-e Liszt Ferenc hagyatéka, vagy a soroksári rokonoké?

Új hagyatéki eljárás

— Az Est tudósítójától —

Liszt Ferenc, a nagy magyar zeneszerző és zongoraművész 1886-ban halt meg Bayreuthban. Weimarban kelet végrendeletében általános örökösül az orosz Juznovszky családból származó Sayn-Wittgenstein Karolina hercegnét, nevezetes barátnőjét, öreg napjaiban elválhatatlan kísérőjét, ki őt a Rapszodiák megírására inspirálta, nevezte meg. Az egymillió márkát is meghaladó vagyon, a mely bankbetétekből és a műkincsekkel és festményekkel ékes weimari kastélyból állott, a hamarosan elhunyt Karolináról annak leányára, Hohenlohe Mária szül. Sayn-Wittgenstein hercegnőre szállott. Lisztnek Magyarországon is volt vagyona, de a weimari végrendelet formai hiányosságainál fogva csak a külföldi vagyonrészre volt érvényesíthető, a magyarországra nem.

A magyar bíróság annak idején jelentkezésre hívta fel Liszt magyarországi rokonait, a kik esetleg törvényes örökösükre igényt tartanak. Jelentkeztek is Liszt Ferenc két fivérének, a soproni Liszt Mihálynak és a soroksári Liszt Károlynak, a zeneköltő két fivérének leszármazottai: Liszt Károly, Magda és Anna, mind szegény soroksári sváb munkás emberek, hisz tudvalevő, hogy Liszt igen alacsony sorsu családból származott.

A bíróság ezeket törvényes örökösökül el is ismerte s holmi csekély Magyarországon talált vagyonrész és egy 2400 forintos bankbetét, a mely-

ről Liszt meg is feledkezett, köztük felosztásra került. A magyarországi vagyon értékes részét Liszt zeneakadémiai lakásában talált műkincsek, emléktárgyak, képek és egyéb dolgok képezték, melyekre mindjárt Liszt halálakor a Nemzeti Múzeum tette rá kezét, és ma is őrzi a már akkoriban is százezrekre becsült, de ma milliókra rugó értékű Liszt-ereklyéket. Számszerint 36 darabot. Ezek közt van sok roppant értékű dedikált fénykép és rajz, több arany és ezüst koszorú, Liszt híres sétatálcája, a melyet IX. Pius pápától kapott, a nevezetes diszkard, melyet az árvizkárosultak 1840-iki koncertjén kapott, a Bethlen Gábor esküvője alkalmával készült hat erdélyi násta egy gyönyörű példánya, egy ezüst tálca, billikom és lábas csészék Foberge petersburgi ötvös szignált domborművi munkájával és még sok nagyértékű disztárgy, szobormű és egyéb relikvia.

A magyarországi Liszt-örökösök milderre igényt tartottak, mert állításuk szerint a Nemzeti Múzeum nem tudja igazolni, hogy mi jogon tartja birtokában e vagyontárgyakat, a melyekről Liszt egyáltalán nem rendelkezett. Szerintük igényük jogosultságán nem változtat az a körülmény sem, hogy Hohenlohe Mária hercegnő nagylelkűen a múzeumnak ajándékozta a Liszt-relikviákat, a melyek őt végrendeletileg egyáltalán nem illették.

A Liszt-örökösök pöre már többször kísértett a nyilvánosság előtt. Az Est is megemlékezett annak ide-

jén róla, több fővárosi ügyvéd próbálkozott a dologgal, de semmire sem jutottak, mert Szalay Imre múzeum-igazgató keményen lábra állott, jóformán szóba sem állt az igénylőkkel, kijelentette, hogy a múzeum a Liszt-relikviák jogos tulajdonosa és ezt bizonyítani is fogja, de csak akkor, ha törvényes fórum kéri tőle számon. Erre azonban még eddig nem került a sor. A Liszt-örökösök koldusszegény ördögök maradtak.

Tegnap óta újra kisért a Liszt-örökösök pöre, még pedig egy érdekes fordulat kapcsán. A soroksári Liszt Károly, Magda és Anna legújabb képviselője, dr. Toronyi János kipörölte, hogy a budapesti központi járásbíróság P. K. II. 186704/I. 1920. számú végzésével javukra a pótorökösödési eljárást megindítja és a múzeumban őrzött Liszt-relikviákra leltár-biztost küldött ki.

Az ügyvéd és a végrehajtó kedden délelőtt megjelent a Nemzeti Múzeumban, a hol felmutatták a bírósági végzést. Fejérvölgy László múzeum-igazgató és Varju Elemér igazgató-őr fogadta a Liszt-örökösök képviselőit s a törvényes írás láttára engedniök kellett. A leltározás meg is történt, a mi egyébként nem volt komplikált munka, mert a múzeum hivatalos katalógusa egyúttal mindjárt pontos leltárul szolgált.

Az ügy legközelebbi mozzanata egy közjegyző előtti hagyatéki tárgyalás lesz, a melynek során vagy az örökösöket, de lehet, hogy a múzeumot fogják perre utasítani s a bíróság a felhozott bizonyítékok alapján fog dönteni abban, hogy kit illet a nevezetes hagyatéka, a melyet már közel harmincöt éve közkinésnek tekintettünk?

nyomdájára 1919.